

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.21.022/2016/4. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Temesvári Zoltán ügyvéd által képviselt I. r. és II. r. felpereseknek - I. r., a dr. Mészáros Ferenc ügyvéd által képviselt II. r. és a III. r. alperesek ellen kölcsön visszafizetése iránt indított perújítási ügyében a Gyulai Törvényszék 2016. április 25. napján kelt 5.P.20.040/2016/6. számú ítélete ellen a perújító II. r. alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja.**

Kötelezi a II. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 150 000 (százötvenezer) Ft másodfokú perköltséget, valamint az állami adóhatóság felhívására a Magyar Államnak 640 000 (hatszáznegyvenezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az I. r. perújított felperes tagja, majd ügyvezetője volt a **(C.) Kft.-nek**, annak másik ügyvezetője a perben nem álló **(személy 1. neve)**, adótanácsadója és könyvelője pedig a II. r. alperes volt. A kft.-nek 2007. évben pénzügyi nehézségei adódtak, emiatt a valamennyi tag részvételével 2008. január 24-én megtartott taggyűlésen határozat született a társaság törzstőkéjének 80 000 000 Ft-tal történő megemeléséről azzal, hogy a törzstőkeemelés pénzben kell teljesíteni. Az I. r. perújított felperes javaslatát elfogadva, az ugyanezen alkalommal hozott 2. számú taggyűlési határozat értelmében a taggyűlés jóváhagyta, hogy a társaság ügyvezetői, az I. r. felperes és **(személy 1. neve)** 20 000 000 Ft összegű kamatmentes kölcsönt nyújtsanak a társaság részére. ,

A teljes taglétszámmal 2008. február 12. napján megtartott taggyűlés a törzstőkeemelésre vonatkozó, 2008. január 24-i határozatot módosította akként, hogy a további vagyoni hozzájárulást a törzstőkeemelés végrehajtásáról rendelkező taggyűlés időpontját követő 30 napon belül kell a társaság számlájára pénzben befizetni. A határozatban nem került rögzítésre, hogy a törzstőkeemelés folytán az ügyvezetőknek kötelessége a pénz befizetése és nem határozták meg az egyes ügyvezetők által befizetendő összeg nagyságát sem. A jelenlevő **(személy 2. neve)** tag a törzstőkeemelésben nem kívánt részt venni.

A 2008. április 9-én kelt kölcsönszerződés szerint a III. r. alperes 8 000 000 Ft kölcsönt nyújtott a **(C.) Kft.-nek** 2008. december 31-i visszafizetési határidővel. A kölcsönösszeg átadása oly módon történt, hogy az befizetésre került az I. r. alperes lakossági számlájára, ahonnan 2008. április 9-én banki átutalással került a kölcsönbevevő számlájára, az a társaság könyvelésében a III. r. alperes által nyújtott kölcsönként került rögzítésre.

Miután a (C.) Kft. gazdasági helyzete nem javult, - a magas haszonnal előkalkulált (K.) projekt befejezésére - az I. r. alperes perben nem álló személyekkel létrehozta a (C.)-(P.) Kft.-t, amelyben az I. r. felperes már nem rendelkezett üzletrésztulajdonnal.

Az I. r. perújított felperes a házastársával közös, de a II. r. felperes nevén vezetett számláról 2008. április 16-án az I. r. alperes devizaszámlájára kölcsön megjelöléssel 34 000 eurót utalt át. Ugyanebben az időszakban az I. r. felperes **(személy 3. neve)-nak** is nyújtott kölcsönt, aki azt a C. Kft. pénztárába fizette be.

A kft. 2009. január 28. napjával felszámolás alá került, a felperesek a felszámolási eljárás során hitelezői igényt nem jelentettek be.

A felperesek módosított keresetükben elsődlegesen az I., illetve - vagylagosan - a II. r. alperes kötelezését kérték 8 000 000 Ft és ennek 2009. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére kölcsön visszafizetése jogcímén. Másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás visszatérítése címén - ugyancsak vagylagosan - az I., II. és III. r. alperesek marasztalását kérték a fenti összeg erejéig.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezésük szerint nem kötöttek kölcsönszerződést a felperesekkel, az I. r. felperes az I. r. alperessel abban állapodott meg, hogy az általa tagi kölcsön címén a (C.) Kft. részére fizetendő összegből 8 000 000 Ft-ot oly módon teljesít, hogy azt az I. r. alperes számlájára átutalja, aki azt továbbutalja a kft. számlájára. Előadták, ennek a megállapodásnak az volt az indoka, hogy az I. r. felperesnek euróban állt rendelkezésére a kölcsönözni kívánt összeg, amelynek átváltása árfolyamfüggő volt, ezért a II. r. alperes vállalta, hogy leánya, az I. r. alperes számláján elhelyezett megtakarításából megelőlegezi az I. r. felperes által nyújtandó tagi kölcsönt. Állították, hogy ennek a megállapodásnak megfelelően az I. r. alperes számlájáról 2008. április 9. napján a (C.) Kft. számlájára átutalt 8 000 000 Ft az I. r. felperes által a társaságnak nyújtott, de a II. r. alperes által megelőlegezett tagi kölcsön volt, és ezt a megelőlegezett összeget fizette meg utóbb az I. r. felperes oly módon, hogy 2008. április 16-án átutalt az I. r. alperes bankszámlájára 34 000 eurót.

A Gyulai Törvényszék a 12.P.20.035/2013/34. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította, míg a felperesek fellebbezése alapján eljáró Szegedi Ítéltábla a Pf.I.20.568/2014/3. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és kötelezte a II. r. alperest, hogy fizessen meg az I. és II. r. felperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 8 000 000 Ft-ot és ennek 2012. június 13. napjától járó kamatait. Rendelkezett továbbá az első- és a másodfokú perköltség és eljárási illeték viseléséről.

Határozatának indokolása szerint lényegesnek ítélte, hogy a III. r. alperes mint kölcsönadó, és a (C.) Kft. mint kölcsönbevevő között 2008. április 9-én létrejött szerződés alapján a III. r. alperes 8 000 000 Ft kölcsön folyósítását vállalta, és miután ugyanezen a napon került átutalásra az I. r. alperes bankszámlájáról 8 000 000 Ft a (C.) Kft. számlájára, arra a meggyőződésre jutott, hogy az I. r. alperes számlájáról átutalt 8 000 000 Ft az az összeg volt, amelyet a III. r. alperes kölcsönként folyósított a (C.) Kft.-nek. Ezt alátámasztó tényként értékelte, hogy a III. r. alperesnek - a tagjai és a (C.) Kft. valamint a (C.) (P.) Kft. tagjai közötti személyi összefonódások révén - jelentős érdeke fűződött a (C.) Kft. vagyoni helyzetének rendezéséhez, aminek érdekében több ízben is jelentős pénzüsszeget investált a cég vagyonába, s ennek egyik tétele volt az I. r. alperes számláját terhelő 8 000 000 Ft. Bizonyítottanak fogadta el az I. r. felperesnek azt az állítását, miszerint nem állt szándékában, hogy a kft.-nek kölcsönt nyújtson. Ezt igazoló bizonyítékként értékelte, hogy a társaság komoly likviditási gondokkal küzdött, a felperes cége pedig nem volt tagja a (C.)-(P.) Kft.-

nek, így a társaság várt hasznából sem részesülhetett, ezért nyilvánvalóan csak olyan természetes személy részére nyújtott kölcsönt, akinek pénzügyi helyzete folytán annak visszafizetésére reális esélyt látott. **(személy 1. neve)** tanúvallomását is mérlegelve megállapította, ha az I. r. felperes a kft.-nek nyújtott volna kölcsönt, az I. r. alperes számlájáról a kft. számlájára átutalt összeget a II. r. alperes az I. r. felperes befizetéseként tüntette volna fel a cég könyvelésében, de nem ez történt. Az alperesi védekezést cáfoló tényként vette figyelembe, hogy az I. r. felperes a kft. elleni felszámolási eljárás során hitelezői igényt nem jelentett be, továbbá hogy a társaság más tagja, így Újhelyi Imre részére is adott magánkölcsönt, aki azt az általa nyújtott tagi kölcsönként fizette be a társaságba.

A jogerős ítélettel szemben a II. r. alperes perújítási kérelmet terjesztett elő, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását. Perújítási kérelmét arra alapította, hogy a **(M.) Bt.** felperesnek **(személy 4. neve)** I. r. és **(személy 1. neve)** II. r. alperessel szemben indított peres eljárás során szerzett tudomást arról, hogy a **(C.) Kft.** tagja, **(személy 2. neve)** pontos ismeretekkel rendelkezik arról, valójában milyen jogcímen teljesítette az I. r. felperes az I. r. alperes számlájára utalt 8 000 000 Ft-ot. Perújítási okként szolgáló bizonyítékként jelölt meg ezen túl **(személy 2. neve)** 2008. június 20-án kelt, **(személy 1. neve)-nak** írt levelét, amelyben leírta, hogy a 2008. január 24-iki taggyűlésen hozott döntés alapján az I. r. felperes a tagi kölcsön fizetési kötelezettségét oly módon teljesítette, hogy 8 000 000 Ft-ot az I. r. alperes számlájáról utaltatott a kft.-nek, majd ezt a részére megelőlegezett összeget utóbb euróban visszafizette az I. r. alperesnek.

A felperesek ellenkérelme a perújítással támadott jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.568/2014/3. számú ítéletét hatályában fenntartotta, kötelezte a II. r. perújító alperest, hogy fizessen meg az államnak 480 000 Ft eljárási illetéket, míg a perújított felperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 508 000 Ft perköltséget. Ítélete indokolásában a II. r. perújító alperes által felhozott, 2008. június 20-án kelt okiratot nem ítélte alkalmasnak állítása alátámasztására, míg **(személy 2. neve)** tanúvallomását ellentmondásosnak találta, miután nevezett nyilatkozata nem volt egyértelmű a tekintetben, hogy az érintett levelet e-mail formájában juttatta-e el **(személy 1. neve)-nak**, ajánlott, tértivevényes, esetleg egyszerű levélként. Nem volt tisztázható a perben az sem, hogy hogyan került a levél a II. r. perújító alperes birtokába, és **(személy 2. neve)** bizonytalan volt abban is, hogy az ügyvezetők teljesítéseként befizetett összegnek mi volt a jogcíme. Ellentmondó nyilatkozatokat tett továbbá arra vonatkozóan, hogy szóbeszéd útján szerzett tudomást a perújított I. r. felperes által befizetett, konkrétan meg nem határozott összegről, avagy arról a II. r. perújító alperestől, illetve általa megnevezni nem kívánt egyéb forrásból értesült. Mindezek alapján megkérdőjeleződött az okirat valódisága, annak keletkezési körülményei nem voltak tisztázhatóak, az ellentmondásokat pedig a per során feloldani nem lehetett. Kiemelten értékelte, hogy **(személy 2. neve)** meghallgatása során először az okirat tartalmát felidézni nem tudta, majd annak felolvasása után már állította, hogy az pontosan rögzítette az akkori történéseket, amit azért ítelt aggályosnak, mert a tanú saját állítása szerint is a II. r. perújító alperes kérése alapján kereste meg a kft.-vel kapcsolatos okiratokat, és ennek során szükségszerűen olvasnia kellett a perben felhasznált dokumentum tartalmát is. Mindezek alapján mind **(személy 2. neve)** tanúvallomását, mind az okiratot alkalmatlannak ítélte arra, hogy azok alapján a jogerős ítéletben foglaltaktól eltérő, a II. r. perújító alperesre kedvezőbb döntést lehessen hozni, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 268. §-ában foglaltak alapján hatályában fenntartotta.

Az ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében a II. r. perújító alperes elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a perújítási kérelmének helyt adó döntés meghozatalát, míg másodlagosan az

elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Fellebbezési érvelése szerint a perújítási eljárás során is irányadó a bíróság számára a Pp. 206. § (1) bekezdése, nevezetesen, hogy a bizonyítékokat a maguk összességében kell értékelnie, így **(személy 2. neve)** tanúvallomását is a korábbi perben feltárt bizonyítékokkal együtt kellett volna vizsgálni, amelyre nem került sor. Részletezte az alapeljárás során feltárt bizonyítékokat, abból kiemelte, a tanúként meghallgatott **(ügyvéd neve)** szerint az ügyvezetőknek személyenként 20 000 000 Ft kölcsönt kellett nyújtaniuk a kft. részére, a III. r. alperes által bejelentett hitelezői igények mellékletéül szolgáló kölcsönszerződések tartalmából pedig megállapítható volt, hogy **(személy 4. neve)** tagi hitelének visszafizetése megtörtént. Ebből arra következtetett, hogy a társaság részére **(személy 4. neve)** nyújtott kölcsönt, amelynek egy részét a társaság vissza is fizette. Álláspontja szerint az alperesek által előadottakat támasztotta alá **(személy 1. neve)** 2012. április 27-én kelt írásbeli nyilatkozata és **(személy 5. neve)** tanúvallomása is. E bizonyítékok közé illeszkedik **(személy 2. neve)** levele, mint okirati bizonyíték és tanúvallomása is, amelyek szintén igazolják az alperesi tényelőadás valóságát. Részletezte az I. r. perújított felperes alapeljárás során tett nyilatkozatainak ellentmondásait és hangsúlyozta, az I. r. felperes meg kívánta vásárolni **(személy 2. neve)** üzletrészét a kölcsön folyósítását követően is, vagyis érdekében állt a cég életben tartása.

A perújított felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Fenntartották álláspontjukat, nevezetesen, hogy az alperesek által felhozott bizonyítékok nem alkalmasak a jogerős ítéletben megállapított tényállás megdöntésére, részletezték álláspontjukat, egyben **(személy 2. neve)** tanúvallomásának ellentmondásait.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a II. r. perújító alperes által felhozott bizonyítékok alkalmatlanok arra, hogy azok alapján rá nézve kedvezőbb határozat szülessék. Erre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - annak helyes indokaira figyelemmel - helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakra kíván rámutatni.

A perújító II. r. alperes perújítási kérelmét két új bizonyítékra alapította. Egyfelől hivatkozott **(személy 2. neve)** **(személy 1. neve)** részére írt levelére, amelyből álláspontja szerint megállapítható a perújított I. r. felperes által az I. r. alperes részére átutalt összeg teljesítésének valós jogcíme, másfelől **(személy 2. neve)** tanúvallomását tekintette olyan új bizonyítéknak, amely alapján mód nyílik új tényállás megállapítására és annak az alapperben elbírált egyéb bizonyítékokkal való összevetése eredményeként marasztalása mellőzésére.

Ha a perújító fél az alapügyben el nem bírált új tényre, avagy bizonyítékra hivatkozik, a jogorvoslat e tény bizonyítása, illetve a bizonyítás eredményessége esetén lehet sikeres. Az új tény, illetve bizonyíték pedig kizárólag akkor vethető össze az alapperben feltárt egyéb bizonyítékokkal és kerülhet sor azok ismételt, esetlegesen a korábbiaktól eltérő értékelésére, ha a perújítási eljárás keretében annak valósága, hitelt érdemlő volta megállapítást nyer.

A II. r. alperes által a perújítás alapjául megjelölt bizonyítékok értékelését illetően az ítélőtábla mindenben osztja az elsőfokú bíróság által kifejtetteket. Sem az okirat, sem a tanúvallomás nem

alkalmas az alapperben feltárt bizonyítékok korábbiaktól eltérő értékelésére, azok bizonyító erejét az ítéltábla aggályosnak ítéli. Tény ugyanis, hogy a **(személy 2. neve)** által **(személy 1. neve)-nak** írt levél aláírással nincs ellátva, így még az is kétségsbe vonható, hogy a levelet valóban **(személy 2. neve)** írta-e. Ezen felül nem tisztáztak sem a levél keletkezésének körülményei, azaz milyen okból, illetve céllal írta azt **(személy 2. neve)** és az sem, milyen módon került az a II. r. perújító alperes birtokába, a tanú nem tudta egyértelműen felidézni, azt milyen levél formájában küldte meg, elektronikus, avagy postai úton. **(személy 2. neve)** tanúvallomása ugyanakkor bizonytalan tartalmú, önellentmondásos, nem tudott egyértelműen nyilatkozni arról sem, hogy a társaság ügyvezetői milyen jogcímen juttattak volna a kft.-nek pénzt a társaság anyagi helyzetének stabilizálása érdekében, és eltérő tartalmú nyilatkozatokat tett arra vonatkozóan is, milyen forrásból értesült az I. r. felperes által teljesített átutalás tényéről: konkrét személytől, avagy csupán szóbeszéd útján szerzett arról tudomást. Meghallgatása során előbb nem tudta felidézni az általa írt levél tartalmát, majd állította, hogy az hűen tartalmazza a valós tényeket, körülményeket. Az elsőfokú bíróság részletezte ítéletében a tanúvallomás ellentmondásait, rávilágított az okirattal kapcsolatos hiányosságokra, az általa kifejtettekkel - azok további részletezése és megismétlése nélkül - az ítéltábla mindenben egyetért. Ilyen körülmények között a perújítás sikerének egyik elengedhetetlen eleme hiányzik, azaz a perújító fél által felhozott új bizonyíték hiteltérdemlősége, ennek hiányában pedig nem kerülhet sor arra sem, hogy azt a bíróság az alapper egyéb bizonyítékaival összevesse. Erre figyelemmel nem terheli mulasztás az elsőfokú bíróságot amiatt, hogy a bizonyítékokat összességében nem mérlegelte, nem vizsgálta azok összefüggéseit, így ezt alaptalanul rója a perújító II. r. alaperes az elsőfokú bíróság terhére.

A perújító II. r. alperes fellebbezésében a továbbiakban részletezte a peres feleknek a Gyulai Törvényszék 12.P.20.035/2013. számú eljárása során tett nyilatkozatait, a perben keletkezett bizonyítékokat, tanúvallomásokat, azok egybevetése alapján ismertette következtetéseit. E bizonyítékok azonban jelen perújítási eljárás tárgyát nem képezhetik, a Pp. 267. § (1) bekezdésében foglaltak szerint ugyanis a bíróság a pert a perújítási kérelem korlátai között tárgyalhatja, arra azonban nincs módja, hogy a korábban már elbírált bizonyítékokat önmagukban - hitelt érdemlő új tények vagy bizonyítékok hiányában - újra értékelje.

A kifejtettekre tekintettel a perújító II. r. alperes fellebbezése nem vezetett sikerre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a perújított I. r. felperes másodfokú eljárással kapcsolatos költségeinek a viselésére, amelynek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

A perújító II. r. alperes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült, ezért a fellebbezés sikertelenségére tekintettel köteles a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viselésére, a Pp. 78. § (1) bekezdése és az 1990. évi XCIII. tv. 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Szeged, 2016. december 14.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró